

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ ІНОЗЕМНОЇ ФІЛОЛОГІЇ
КАФЕДРА РОМАНО-ГЕРМАНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ

STUDIA PHILOLOGICA

ЗБІРНИК
СТУДЕНТСЬКИХ НАУКОВИХ ПРАЦЬ

ВИПУСК 2

РІВНЕ 2018

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ ІНОЗЕМНОЇ ФІЛОЛОГІЇ
КАФЕДРА РОМАНО-ГЕРМАНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ

STUDIA PHILOLOGICA

ЗБІРНИК
СТУДЕНТСЬКИХ НАУКОВИХ ПРАЦЬ

ВИПУСК 2

РІВНЕ 2018

УДК 81+82:811.11+811.13

ББК 81+83

S 90

Studia Philologica : зб. студент. наук. праць / редколегія:
S 90 О.В. Деменчук, О.В. Константінова, О.І. Павлова [та ін.]. – Рівне
: РДГУ, 2018. – Вип. 2. – 360 с.

Studia Philologica : The Collection of Students' Scientific Works
/ EB: O.V. Demenchuk, O.V. Konstantinova, O.I. Pavlova et al. – Rivne
: RSUH, 2018. – Issue 2. – 360 p.

У збірнику студентських наукових праць «Studia Philologica» розглянуто низку питань, що стосуються актуальних проблем сучасної філології: германського та романського мовознавства, зіставного мовознавства, лінгвістики тексту, термінознавства, перекладознавства, літературознавства.

The Collection of Students' Scientific Works «Studia Philologica» focuses on the topical issues of contemporary philology: Germanic and Romance Linguistics, Contrastive Linguistics, Text Linguistics, Terminology, Translation, and Literature Studies.

Редакційна колегія:

Головний редактор – **Деменчук О.В.**, д-р філол. наук, професор.

Відповідальний редактор – **Константінова О.В.**, канд. філол. наук, доцент.

Члени редакційної колегії:

Павлова О.І., канд. філол. наук, професор; **Аладько Д.О.**, канд. філол. наук, доцент; **Калініченко М.М.**, канд. філол. наук, доцент; **Кучма Т.В.**, канд. філол. наук, доцент; **Михайлова Є.В.**, канд. філол. наук, доцент; **Орел І.І.**, канд. філол. наук, доцент; **Павловська Л.О.**, канд. філол. наук, доцент; **Тарасюк Н.Ю.**, канд. філол. наук, доцент; **Чеберяк А.М.**, канд. філол. наук, доцент.

Рекомендовано до друку вченою радою

Рівненського державного гуманітарного університету

(*протокол № 5 від 31.05.2018 р.*)

© Автори публікацій, 2018

© Рівненський державний гуманітарний університет, 2018

ЗМІСТ

ГЕРМАНСЬКЕ ТА РОМАНСЬКЕ МОВОЗНАВСТВО

Аліфанова О.В.	Мовні засоби вираження заперечення	7
Винарчик М.П.	Le Portfolio européen des langues	12
Сабадош О.М.		
Гапонюк О.А.	Семантична структура зоонімічних фразеологічних одиниць у сучасній німецькій мові	17
Ковбасюк Н.С.	Семантичні характеристики фразеологічних одиниць із семантичним компонентом (денотативний аспект)	22
Максимюк Г.М.	Роль порівняння у мовній репрезентації картини світу	26
Маліжко П.Р.	Вербалізація концептуальної ознаки “привабливість” як складової концепту ФЕМІНІННІСТЬ	31
Миронова А.М.	Концептуальна ознака “розумовий потенціал” в англійській мові	37
Москалик Ю.В.	Особливості вживання інфінітиву в сучасній німецькій мові	42
Панасенко С.В.	Фразеологізми на позначення задоволення в англійській мові	48
Стецюк О.М.	Роль і місце російських запозичень у сучасній англійській мові	53
Толмачова К.М.	Посилена англіцизація сучасної французької мови як одна з її основних проблем	57
Щеулін В.В.	Лексичні засоби вербалізації концепту ВІЙНА в англійській мові	61

ЗІСТАВНЕ МОВОЗНАВСТВО

Бичков Л.О.	Фразеологічні аналоги з компонентом-орнітонімом в англійській та українській мовах	67
Лютікова Є.А.	Типологія компліменту: англо-українські паралелі	72

ЛІНГВІСТИКА ТЕКСТУ

Віннікова Д.С.	Стильові риси художньо-публіцистичного тексту соціально-критичного напрямку (фейлетон)	78
Газдун С.В.	Фонографічна стилізація мовленнєвих аномалій у романі Деніела Кіза “Flowers for Algernon”	82
Гошилик Н.С.	Лінгвостилістичні характеристики заголовків англословних статей на екологічну тематику (на матеріалі газети “The Guardian”)	87
Когуч Ю.А.		

Збірник студентських наукових праць
«STUDIA PHILOLOGICA»

Гошилик Н.С. Себій М.С.	Засоби вербалізації авторського концепту COMMON GROUND у політичному дискурсі прем'єр-міністра Канади Джастина Трюдо	92
Гришина Є.А.	Функціонування модальних дієслів на позначення припущення: гендерний аспект	97
Гуляйгородська Р.Г.	Лінгвостилістична природа і стилістичні функції метафор та епітетів у повісті Рея Бредбері “Кульбабкове вино”	101
Кузнєцова М.В.	Особливості використання виражальних засобів мови в портретному описі героїв роману Е.М. Ремарка “Drei Kameraden”	108
Лавренюк І.М.	Реалізація мовленнєвої агресії в сучасному молодіжному дискурсі	112
Марченко Д.І.	Лексико-граматичні засоби реалізації мовленнєвого акту ‘згоди / незгоди’ в англomовному художньому дискурсі	117
Неліпович Г.О.	Функції фразеологічних одиниць на позначення інтелектуальних характеристик людини у публіцистичних текстах	124
Олексієнко Л.О.	Специфіка дослідження структурно-семантичних трансформацій у дискурсі сучасної англomовної реклами (на матеріалах американських друкованих видань)	128
Преступенко Д.Ю.	Англійські іменникові словосполучення на позначення ‘person’: лінгвальний аналіз	133
Приміч О.В.	Функціонально-стилістичні ознаки інтернет-комунікації	138
Саливончик К.В.	Структурно-семантичні особливості фразеологізмів із компонентом ‘багатий’ – ‘бідний’ (на основі економічних текстів сучасної англійської та німецької мов)	144
Смолько А.Р.	Мовні девіації у сучасній французькій пісні (на матеріалі творчості Stromae та Maître Gims)	149
Томах Ю.В.	Евфемізми як інструмент маніпуляції у ЗМІ	155
Фефелова К.Є.	Статус мовленнєвого акту подяки	160
Хомич К.П.	Прагматичні та функціональні особливості енігматичного тексту (на матеріалі французької мови)	165

ТЕРМІНОЗНАВСТВО

Кічула М.М.	Терміни екології: основні ознаки та вимоги	170
Кравчук А.О.	Англійська літературознавча термінологія: структурний аспект	175

ПЕРЕКЛАДОЗНАВСТВО

Алексєєва В.О.	Специфіка перекладу метафоричних термінів у науково-технічній літературі (на матеріалі наукової фантастики)	181
Антіпіна П.А.	Переклад речень із присудком у формі сталого виразу	184
Ахмедова Е.Д.	Особливості україномовного відтворення фонографічних стилізацій (на матеріалі роману Д. Кіза “Квіти для Елджернона”)	189
Білоус К.О.	Сленг як проблема перекладу кінотексту	194
Герасимова Н.І.	Відтворення образу самотності у тексті українськомовного перекладу алегоричної казки-притчі Антуана де Сент-Екзюпері “Маленький принц”	200
Дейнеко А.І.	Відображення національної картини світу в цілісному фразеологічному значенні	204
Кірея Г.І.	Особливості перекладу онімів (за твором Дж.Р.Р. Толкіна “Гобіт або Туди і Звідти”)	210
Колесник Ю.А.	Особливості україномовного відтворення лексичного нонсенсу (на матеріалі роману Дж. Джойса “Улісс”)	216
Кравчук А.Г.	Особливості перекладу реалій англійською в драмі-феєрії Лесі Українки “Лісова пісня”	221
Купрієнко Ю.В. Мірущенко Ю.В.	Лексичні труднощі перекладу англомовних газетних заголовків українською мовою	226
Ларкіна К.В.	Функціонування безособових речень в англійській та українській науково-технічній літературі та особливості їх перекладу	231
Мак В.В.	Функціонально-стилістичні особливості перекладу англомовного політичного дискурсу	235
Макогон С.А.	Власні назви Дж. Р. Р. Толкіна в українських перекладах (на матеріалі роману-казки “The Hobbit, Or There And Back Again”)	241
Михлик І.О.	Відтворення діалектної лексики при перекладі англомовної художньої літератури українською мовою	246
Ольховська А.С. Скнипа С.Є.	Технологія “пам’ять перекладу” у структурі фахової підготовки майбутніх перекладачів	250
Панкова Є.В.	Аспекти дослідження перекладу термінолексики англомовної та україномовної терміносистеми сфери торгівлі	256
Петрова О.Є.	Стратегії англо-українського перекладу рекламних текстів	261
Петрусенко І.Є.	Жанрово-стилістичні проблеми перекладу науково-популярних текстів	267

Збірник студентських наукових праць
«STUDIA PHILOLOGICA»

Ряпалова А.О.	Особливості прагматичної та соціокультурної адаптації при перекладі художнього тексту	272
Свенцицька О.В.	Специфіка лінгвокультурологічного аспекту перекладу художнього тексту (на матеріалі роману О. Забужко “Музей покинутих секретів”)	278
Сухова А.В.	Особливості перекладу англомовних бізнес-ідіом українською мовою	282
Токар О.В.	Переклад комічного	288
Татарчук А.Д.	Відтворення гендерно-маркованих одиниць в українських перекладах творів художньої літератури	292
Цуп О.В.	Відображення емоційного стану протагоніста в українському перекладі роману Джона Фаулза “Колекціонер”	298
Черемісін М.В.	Стилістичні особливості метафори та її перекладу у романі Д. Брауна “Код да Вінчі”	303
Яковець О.В.	Особливості перекладу іноземних запозичень українською мовою в англомовних технічних текстах	307

ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВО

Бурлака І.С.	Вплив англійського готичного роману на творчість Айріс Мердок та Джона Фаулза	312
Васильєва О.Є.	Стилістичні особливості сучасної авторської казки (на матеріалі растаманської казки)	316
Голинець Ю.І.	Художня специфіка жанру історичного роману	321
Житинська Н.Ю.	Символ тварин у французьких легендах	327
Заєць А.О.	Творчість В. Вітмена у контексті розвитку популярної культури США ХІХ століття	332
Матіїв О.В.	Образ Музи у поетичній рецепції “П’ятірного грона нездоланих співців”	337
Федорів О.В.	Основні тенденції розвитку фантастичної прози у ХХ столітті	342
Чобанюк М.В.	Жанрова своєрідність роману Джона Фаулза “Колекціонер”	347

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ

354

Було доведено, що актуальність готики в післявоєнній англійській літературі має дві основні причини. Перша — акцент “готичної” літератури на дослідженнях потаємних глибин свідомості і підсвідомості людини і виявленні ірраціональності почуттів. Адже занурення в ірраціональне в духовному житті людини дає можливість зняти відчуження і на якийсь час стати цілісною особистістю. Крім того, ірраціональність створює видимість незалежності “я” від матеріальної оболонки, обумовленої суспільством [3, с. 211]. Звертаючись до готичної форми, письменники досліджують екзистенційні питання: пошук людиною власного “я”, подолання страху перед сьогоденням і майбутнім, досвід дорослішання крізь моральні потрясіння [1, с.128].

Список використаних джерел:

1. Аминева Е. С Традиция викторианской литературы в творчестве Джона Фаулза : дисс. кандидата филол. наук : 10.01.03 / Аминева Елена Сергеевна. — Б., 2011. — 242 с.
2. Глушкова М.Н. Трансформация жанра готического романа в современной британской прозе / Мария Николаевна Глушкова // Вестник Вятского государственного университета. — 2012. — №2 том 2.— С.151-155.
3. Bentley N. Contemporary British fiction / Bentley N. —. Edinburgh. 2008. — 245p.
4. Botting F. Gothic: Critical Concepts in Literary and Cultural Studies / F. Botting, D. Townshend — Taylor&Francis, 2004. — 1600 p.
5. The Cambridge History of Twentieth-century English Literature. — Cambridge, 2004. — 886 p.

Васильєва О.Є.

Рівненський державний гуманітарний університет

СТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ СУЧАСНОЇ АВТОРСЬКОЇ КАЗКИ
(на матеріалі растаманської казки)

Анотація: У статті розглянуто жанрові особливості сучасної авторської казки. Вивчені проблеми її класифікації. Проаналізовано жанрові новації літературної казки. Досліджено растаманську казку як жанровий різновид у контексті растафаріанської культури та її впливу на мистецтво. Проаналізовано історію виникнення жанру літературної растаманської казки. Виявлено оригінальні риси растаманської казки.

Ключові слова: казка, авторська казка, жанрові модифікації, растаманська казка.

Annotation: The genre specificity of the contemporary author's fairy tale are determined in the article. The problems of its classification are studied. The genre

innovations of the literary fairy tale are analyzed. The Rastaman fairy tale is explored as a kind of a genre in the context of Rastafarian culture and its influence on contemporary art. The history of the origin of the literary Rastaman fairy tale is analyzed. The original features of Rastaman fairy tale are researched.

Key words: fairy tale, author's fairy tale, genre modifications, Rastaman fairy tale.

Літературна та фольклорна казка є предметом численних наукових досліджень. У XX – на початку XXI ст. її вивчали як зарубіжні, так і вітчизняні вчені (В. Пропп, Є. Мелетинський, Л. Брауде, П'єр Сентів, В. Грищук, О. Горбонос, Л. Овдійчук, Л. Дереза, Н. Тихолоз та ін.).

Постановка проблеми. Поряд із неабиякими науковими досягненнями у сфері вивчення казки, існує також низка невивчених питань. Так, недостатньо досліджені жанрові особливості сучасної літературної (авторської) казки, її необмежені жанрові можливості, численні модифікації, новації. Наша стаття присвячена вивченню однієї з жанрових модифікацій сучасної авторської казки – растаманської казки.

Завдання нашої статті полягає у виявленні жанрової специфіки сучасної авторської казки, студіюванні її стилістичних особливостей на матеріалі растаманської казки, дослідженні растаманської казки як жанрового різновиду, та з'ясуванні особливостей растаманських казок Дмитра Гайдука.

Літературна казка має численні жанрові різновиди: казка віршована і прозаїчна; казка, заснована на фольклорних мотивах і авторському вимислі; казка, характерна художньою структурою для загальної “дорослої” літератури; власне дитяча казка.

Аналіз літературної казки дозволяє стверджувати, що казки письменників злилися в свідомості людей різних поколінь з казками народу. Ми солідарні із вченим В.П. Анікіним, який стверджує: “Це відбувається тому, що кожен письменник, якою би оригінальною не була його власна творчість, відчував свій зв'язок з фольклором” [1, с. 22]. Звідси в сучасних літературних казках опис старовинних народних звичаїв, одягу, їжі, зброї і т.п. Саме тому класифікація казок будується найчастіше на основі порівняння літературної казки з народною (фольклорною).

Спільність ознак обох жанрів – причина того, що народна казка добре пристосована до обробки в літературну. Відмежувати народну казку від літературної важко, так як історик літератури найчастіше має справу не з конкретно усною народною казкою, а з її записом. Л. Брауде, наприклад, вважає народною тільки ту казку, яка існує в усній формі, тому, на її думку, літературну казку слід відокремлювати від фіксованої народної, від казки проміжної [2]. Ця казка – вже інше явище в порівнянні з усною народною казкою. Вона звертається до більш широкої аудиторії; створюється літературною мовою; як правило, більш розлога; відображає особистість

збирачів. У зібраному матеріалі міститься елемент свідомого відбору найцікавіших зразкових текстів. Як бачимо, в якості проміжної ланки Л. Брауде виділяє казку записану, зафіксовану, що все-таки відображає особистість збирача: О.М. Афанасьєв, В.Г. Анікін, брати Грімм [2].

Є.І. Іванова визначає проміжну казку як “фольклористичну”, пояснюючи це так: “Літературна казка виросла не на порожньому місці. Фундаментом їй послужила казка народна, що стала відомою завдяки записам вчених-фольклористів” [5, с. 49]. Епоха романтизму створила проміжну стадію між народною та літературною казкою. Тоді і виникла казка, яку визначають як “фольклористичну” (на відміну від фольклорної, народної), маючи на увазі літературний запис казки народної, зафіксованої вченими-фольклористами і по-своєму трансформованої ними. Бачимо, що і Л. Брауде, і Е. Іванова єдині в думці: між народною та авторською казкою є ще один різновид казки – фольклористичний. Без нього неможливий перехід народної казки в літературну.

Наступним етапом є літературна (авторська, письменницька) казка у всьому її різноманітті. Вона сприйняла народну у сукупності, у всіх жанрових різновидах:

- 1) в чарівній іпостасі, де все можливо, і дива набувають «чудесного» мотивування;
- 2) у формі казки про тварин, де сам принцип змішування тваринного і людського створює можливість вкладати алегоричний сенс в зміст;
- 3) побутової з її дуже точною соціальною сатиричною орієнтацією.

Усередині загального поняття «літературна казка» можливе виділення функціонально-тематичних груп творів: філософських (сатиричних і алегоричних); філософсько-ліричних; пригодницько-соціальних; романтичних; науково-фантастичних; ігрових; пізнавальних. Окремо стоять казки, автори яких мають на меті дати дітям наукове знання про світ. Це так званий жанр пізнавально-дидактичної казки. У цих творів своя історія, що починається в ХІХ ст. казкою В.Ф. Одоевського “Містечко в табакерці”. Потім до цього виду звернувся К.Д. Ушинський (“Бджілки на розвідці”, “Витівки старої зими”).

Широкої популярності вони досягли у ХХ ст., так як з їх допомогою читач отримав можливість здійснювати наукове відкриття, вивчати те, що самій дитині в силу її віку, життєвого досвіду досягнути складно. Ці твори вдало поєднують в собі наукові знання і казковий вимисел, реалістичну точність, достовірність описуваного і анімізм як провідний художній прийом.

Літературна казка – багатоганровий вид літератури, що реалізується в нескінченному різноманітті творів різних авторів. У кожному з жанрових типів літературної казки є своя домінанта (гармонійний світообраз, пригода, виховний аспект). Поетика авторської казки як багатоганрове явище в цілому є літературно-фольклорною, “діалогічною”, умовно-символічною та “компенсаторною”.

Як показало дослідження, класифікація казок в літературі виглядає наступним чином. Усі літературні казки (XX ст.) можна розділити на два типи: фольклористичні та індивідуально-авторські. У кожному підтипі виділяються жанри. В основі пропонованої нами систематизації покладено такі принципи: своєрідність фольклоризму, жанровий синтез, функціональні характеристики, авторська позиція і деякі інші особливості поетики.

Усередині загального поняття “авторська казка” можливе багатоступеневе виділення функціонально-тематичних груп: філософсько-сатиричні та філософсько-алегоричні (Л.С. Петрушевська), філософсько-ліричні (М. Прішвін), пригодницько-соціальні (А. Гайдар, Ю. Олеша, Л. Лагін та ін.), романтичні (В. Крапивін), науково-фантастичні (брати Стругацькі, К. Буличов), ігрові (Е. Успенський), пізнавальні (В. Біанкі, К. Паустовський, В. Сутєєв і інші).

У нашому дослідженні розглядаємо такий оригінальний жанровий різновид індивідуально-авторської літературної казки як растаманська казка. На початку 1990-х років на пострадянському просторі утворилася особлива молодіжна субкультура, представники якої називають себе растаманами. Саме їх субкультура і породила особливий фольклор, серед якого виділяються так звані растаманські казки.

Растаманські казки існують здебільшого в усній формі. Досить широку популярність отримав лінгвіст і літератор Дмитро Гайдук, який у першій половині 90-х став збирати і обробляти усну творчість українських і російських растаманів і в 1995 році створив проект “Растаманські народні казки”. Саме так виник жанр літературної растаманської казки.

Растаманські казки - не тільки література. Це та етнографія одного малого субетносу, що виділився за часів перебудови. Його світоглядні та поведінкові риси (примітивізм, культ духовної чистоти і “дитячості”, рустикальність і етнічність, любов до екзотики і живої природи, корпоративність, безтурботність і т.д.) виділяють “растаманське” мистецтво в особливу культурну нішу, яка остаточно сформувалася ще в кінці 80-х. Ця спільнота активно переосмислює “велику” культуру, і в першу чергу літературу, оскільки наративність – основна риса культурної діяльності “растаманів”. Велика культура ж поки не поспішає освоювати цей субетнос.

У “растаманських казках” простежується продовження традицій психоделічної прози, відчувається вплив “Naked lunch” Берроуза, творів Керуака, Чарлза Буковскі та інших бітників. За жанром та стилістикою растаманські казки доречно зіставити із фантасмагоріями англомовного нігерійця Амоса Тутуола, і з етнічною прозою африканського нобелівського лауреата Волі Шойнка.

Про субкультуру “растаманів” країн СНД і традиції вживання коноплі (як і інших психоактивних речовин) на пострадянській території періодично

згадують у своїй творчості багато діячів російсько- та україномовної культури – музиканти, письменники, творці фільмів.

Проект “растаманські народні казки” існує з жовтня 1995 року, присвячений збиранню і обробці фольклору споживачів коноплі. Тексти проекту оформлені у вигляді коротких новел фантастичного і анекдотичного характеру, що зберігають лексичні та стилістичні особливості “конопляного” дискурсу.

Як пише сам автор, “для створення текстів використовуються не тільки фольклорні сюжети, але також особисті звіти про пригоди під час інтоксикації каннабіноїдами і найбільш яскраві зразки індивідуального і колективного марення, що виникло під впливом препаратів коноплі” [4].

Окрема “растаманська казка” являє собою компіляцію різномірних фрагментів, об’єднаних якимсь сюжетом, котрий дозволяє сприймати їх як єдине ціле. Серед оригінальних рис растаманської казки можна виділити:

- використання прийому, який ми пропонуємо назвати градаційною гіперболізацією (що зближує її з епосом та народною казкою).

Сутність його полягає у синтезі градації та гіперболи. У тексті відбувається поступове нагнітання (в даному випадку вихідне) художнього перебільшення.

- фрагментарне застосування білінгвізму (із мовною прив’язкою до конкретних персонажів).

- варіативність її виконання (що наближує її до фольклору).

Проте остання виявляє себе не лише при авторському виконанні, але й зазнаючи трансформацій серед реципієнтів. Таким чином, маючи свої витoki у фольклорі різних країн, авторські казки Дмитра Гайдуса мають потужні рецептивні ресурси і, набуваючи популярності та модифікуючись у своєму цільовому субкультурному середовищі, в свою чергу також набувають рис фольклорних текстів.

Растаманським казкам, як і належить казкам, притаманна особлива атмосфера – світла і ейфорична, вона пронизана іронією та гумором, що проступає і в нарочито діалектній побудові фрази, і в фонетично орієнтованому написанні деяких слів (“психиатор”, “по-цывильному”, “машина”, тобто шприц, “вобщє”, тощо), і в комічно-парадоксальних зламах фабули. Світ через растаманську викривлену оптику постає надзвичайно яскравим.

У вступі до “Растаманських народних казок” сам автор зауважує: “Благодатна нива фольклористики стоптана вже настільки, що, здавалося б, на ній не залишилося вільних місць, куди не ступала б нога жадібних збирачів. Тим не менш, такі місця існують: варто лише зійти із второваної стежки “національних фольклорних традицій”, і ми виявимо, що навколо нас існує безкрає море недослідженої народної творчості, в якій, між іншим, ми самі беремо безпосередню участь, переказуючи анекдоти, байки, казки, чутки, щось

відкидаючи, щось довигадуючи, а щось і зовсім придумуючи на ходу. Чималу роль у цьому процесі відіграє вживання психоактивних речовин – зокрема, коноплі. Любителі цієї рослини утворюють інтернаціональний псевдоетнос з єдиною культурною традицією і надзвичайно багатим фольклором, який досі не вивчався як окреме явище. Проект “растаманські народні казки” являє собою першу систематизовану спробу збору, оформлення і популяризації конопляного фольклору” [4].

Насамкінець зауважимо, що жанр растаманської казки наразі набуває все більшої популярності та поширення. Чи не щодня з’являються нові фольклорні твори, на основі їх пишуться нові авторські казки, на літературній сцені висвітлюються імена нових авторів, які творять у даному жанрі, що відкриває широкі перспективи для подальших ґрунтовних досліджень у цій сфері.

Список використаних джерел

1. Аникин В. П. Вечнозеленая ветвь (о поэтических источниках писательской сказки) // Литература в школе. – 1970. – № 4. – С. 56–63.
2. Брауде Л. Ю. К истории понятия “литературная сказка” // Известия АН СССР. Сер. лит. и яз. – 1977. – Т. 36. – № 3. – С. 226–234.
3. Гарачковська О. Жанр казки в дослідницькому дискурсі // Київ. старовина. – 2007. – №6. – С. 129-137.
4. Дмитрий Гайдук. Rastaman Folk Tales [Електронний ресурс] Гайдук Д. Режим доступу: <http://www.rastamantales.com/skazki/content/predislovie>
5. Иванова Э.И. Этот волшебный мир сказки (об исследовании специфики жанра) // Дошкольное воспитание. – 1993. – № 12. – С. 49–52.

Голинець Ю.І.

Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка

ХУДОЖНЯ СПЕЦИФІКА ЖАНРУ ІСТОРИЧНОГО РОМАНУ

Анотація. У статті розглядається проблема поетики і естетики жанру історичного роману. Досліджується поняття інваріанту історичного роману. З метою виявлення основних компонентів жанру аналізується художня система Вальтера Скотта.

Ключові слова: історичний роман, роман про історичне минуле, категорії часу (“couleur historique”) і місця (“couleur locale”), “місцевий колорит”, історичний персонаж.

Annotation. The article examines the problem of poetics and aesthetics of the genre of the historical novel. The concept of the invariance of the historical novel is studied. In order to identify the main components of the genre the author analyzes the artistic system of Walter Scott.

УДК 81+82:811.11+811.13
ББК 81+83

Наукове видання

STUDIA PHILOLOGICA

Збірник
студентських наукових праць

ВИПУСК 2

The Collection of Students' Scientific Works

ISSUE 2

Формат 60x84^{1/16}.
Папір офсетний. Друк ризографічний.
Гарнітура Times New Roman.
Ум. др. арк. 22,4. Наклад 100.

Редакційно-видавничий відділ
Рівненського державного гуманітарного університету
м. Рівне, 33000, вул. Ст. Бандери, 12
тел.: (0362) 26-48-83

Друк: "ПараГраф+"
м. Рівне, 33028, вул. Гетьмана Мазепи, 6/8
тел.: (0362) 26-49-27